

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கமும்
தமிழ் விக்கிபீடியா குழுமமும்
இணைந்து முன்னெடுத்த
அறிவியல் தமிழ் கருத்தரங்கு 19.10.2019

சிறப்புரை
அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சியில்
ஈழத்தவர்களின் பங்களிப்பு

நிகழ்த்தியவர்
தி.செல்வமனோகரன்
விரிவுரையாளர்
இந்துக் கற்கைகள் பீடம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சியில் ஈழத்தவர்களின் பங்களிப்பு

தி.செல்வமனோகரன்

விரிவுரையாளர்

இந்தூக் கற்கைகள் பீடம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

உலகில் தோன்றிய ஒவ்வொரு இனக் குழுவும் தனக்கான மொழியைக் கட்டமைப்பதிலும் அதனூடு தன் சிந்தனைப் புலத்தை வெளிப்படுத்துவதிலும் வளர்ச்சி கண்டே வந்துள்ளன; அல்லாதவை காலவோட்டத்துள் காணாமல் போயின. மனிதனின் எண்ணம், செயல் அவற்றின் வழி உருவான புதிய கண்டு பிடிப்புக்கள் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தும்போது அது அறிவியல் மொழி எனச் சுட்டப்படுகிறது. அறிவியல் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதும் சமுதாய சூழல்களுக்கேற்ப அமைக்கப்படும் ஒரு மொழிநடையாகவும் (Language style) இது எடுத்தாளப்படுகிறது. (கருணாகரன், சி., (1989) ப.1) இங்கு மொழிநடை என்பது மொழியின் நடையே. சில ஆய்வாளர்கள் “உரைநடையில் கூறப்படுகின்றமையே அறிவியல் மொழி” என்கின்றனர். (ரூபவதனன், மார்க்கண்டன், 2015, ப.220) அது தவறானது. மொழிநடை இரு வகைத்து: செய்யுள்நடை, உரைநடையென்பன அவை; இவை தவிர உரைநடையிடைமிட்ட செய்யுள் நடையும் உண்டு; எந்த நடையில் கூறினும் அறிவியல் பற்றி உரைக்கப்படின் அது அறிவியல் மொழி எனப்படும். இதனை வேறுசிலர் அறிவியலின் தமிழ், தமிழ் அறிவியல் எனும் தளங்களிலும் விளக்குவர். நாம் இங்கு அறிவியல் தமிழ் பற்றி சிந்திப்போம்.

அறிவியல் தமிழ் என்பது ‘அறிவுத்துறைகளைப் பயன்படுத்திச் செயலாற்றும் வினைமுறைமைகள் அனைத்துக்கும்

பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அதேவேளை இது குறித்த எல்லைக்குட்பட்டுவிடாது. விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் போன்ற அறிவுத்துறைகள் யாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கிய ஒன்றாகவே எடுத்தாளப்படுகிறது' என்பது கவனத்துக்குரியதாகும்.

இந்திய நிலவியலுக்கு அப்பால் தமிழர்க்கான தனியரசைக் கொண்டிருந்த தேசம் ஈழதேசமே. தொல்லியலாளர்களும் வரலாற்றாசிரியர்களும் இங்கு வாழ்ந்த நாகர்களின் வரலாற்றில் இருந்து தமிழின் வரலாற்றை ஆரம்பிக்கின்றனர். (பத்மநாதன், சி., 2016) ஆயினும் இலக்கியத் தளத்தில் ஏறத்தாழ கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே ஆதாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடிகிறது. ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாறு சிங்கள மன்னனான மூன்றாம் பராக்கிரமபாகுவின் அரசவையில் தேனுவரைப்பெருமாள் எனும் போசராச பண்டிதரினால் அரங்கேற்றப்பட்ட சரசோதிமாலை (கி.பி. 1310) எனும் சோதிட நூலின் வழியே ஆரம்பிக்கின்றது. (பூலோகசிங்கம், பொ., 2017, பக். 5, 6) அதன்பின் எழுந்த யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் பல நூல்கள் எழுந்தமையை இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் பதிவிடுகின்றனர். (சிவலிங்கராசா, சி., 2010) அந்த வகையில் அறிவியற் தமிழ் பற்றிய இவ்வுரையை வசதிகருதி 3 தளங்களில் எடுத்தாளலாம்.

1. 19ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தி அறிவியற் தமிழ்.
2. 19ஆம் நூற்றாண்டு / ஆங்கிலேயராட்சிக் காலம்.
3. சமகாலம் / 1950களுக்குப் பிற்பட்டது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தைய அறிவியற் தமிழும் ஈழத் தமிழும்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நவீன கல்வி புகுத்தப்படும்வரை செய்யுள் இலக்கியங்களும் அவற்றுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகளுமே காணப்பட்டன. யாழ்ப்பாண இராச்சிய கால நூல்களை இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் சோதிடம், வைத்தியம், வரலாறு, இலக்கியம் என

வகுப்பர். (சிவலிங்கராசா, சி., 2009) வானியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது சோதிடம்; அது காலக் கணிதம் எனச் சுட்டப்படுகிறது. சோமசன்மா இயற்றிய செகராசசேகரமாலை என்பது இவ்வகைத்து. செகராசசேகரம், பரராசசேகரம் என்பன சுதேச மருத்துவத்தை எடுத்துரைக்கும் மருத்துவ அறிவியல் தமிழ் நூல்களாக அமைந்துள்ளன. வரலாற்று அறிவியலின் பாற்பட்ட நூல்களாக வையாபாடல், கைலாயமாலை, கோணேசர் கல்வெட்டு போன்றவை அமைந்துள்ளன. இதன் பின்பு கிறிஸ்துமத புராணங்களே (போர்த்துக்கேயர் காலம்) தமிழில் எழுந்தன.

பசுவதைக்கு அஞ்சி பரதேசம் போன ஈழத் தமிழர்கள் இருவர்; திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர், வரணி தில்லைநாதர்; இவர் தம்முள் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர் சமஸ்கிருதத்திலும் (கிரந்தம்) தமிழிலும் மிகப் பாண்டித்தியம் உடைய பன்மொழியாளராய், சைவசித்தாந்தப் புலமையாளராய்த் திகழ்ந்துள்ளார். இவர் சமஸ்கிருதத்தில் எட்டு நூல்களும் தமிழில் சிவஞான சித்தியாருக்கு எழுதிய உரையும் இன்று கிடைக்கின்றன. இவரில் இருந்தே ஈழத் தமிழரின் சைவசித்தாந்த தத்துவ வரலாறு ஆரம்பமாவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவருக்கு முன் ஈழத் தமிழருக்கான தத்துவ மரபு இருந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் இற்றை வரை கிடைத்தில.

ஈழத் தமிழரின் முதல் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியாகச் சுட்டப் பெறுவது சமஸ்கிருத மொழியில் காளிதாஸரால் எழுதப்பட்ட இரகுவம்சத்தை அரசகேசரி மொழிபெயர்த்தமை ஆகும். இதன்வழி ஞானப்பிரகாசர், அரசகேசரி, வரதபண்டிதர் என பிராமணரல்லாதார், பிராமணர் எனும் ஈழத்து அறிஞர்குழாம் சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழியறிவையும் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு அறிவியற்றுறைகளான கணிதம், வானியல், சோதிடம், மருத்துவம், தர்க்கம் போன்ற அறிவியற் புலமைகளும் அவர்களிடத்தே நிறைந்திருந்ததாக பேராசிரியர் சிவலிங்கராசா ஆதாரம் காட்டி நிறுவுகிறார். (சிவலிங்கராசா, சி., 2009, பக். 35 - 42) இதனாலேயே ஆவேலுப்பிள்ளை அவர்களும் “அறிவிலக்கியத்தைப் பேணுவதில்

யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஏழு நாற்றாண்டுப் பாரம்பரியம் உண்டு” என்று கூறினார் போலும். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பெரிதும் சமயம் மற்றும் சமூகம் சார்பான இலக்கியங்களே தோற்றம் பெற்றன. அத்தோடு அமுதாசிரம் (வைத்தியம்), சந்தானதீபிகை (சோதிடம்) நூல்களும் தோற்றம் பெற்றன.

ஆங்கிலேயராட்சிக் காலம் (1800-1950)

ஆங்கிலேயர் ஈழத்தைக் கைப்பற்றி ஆழத்தொடங்கிய சிறிது காலத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. சமூக, பொருளாதார, கல்விப் புலத்தின் வழி இவை தம்மைக் கட்டமைக்கத் தொடங்கின. குறிப்பாக மிஷனரிகளின் வருகை கல்வியைப் புலத்தின் வழி புதிய கதவுகளைத் திறந்து விட்டது. இவற்றின் நவீன கல்வி - நவீன பாடசாலை முறை - நவீன கற்பித்தல் முறை - பாடத்திட்டங்கள் - பாடநூல்கள் - நூலாக்கச் செயற்பாடு என்பன நவீன யுகத்துக்கான அத்திபாரத்தை இட்டது. பெண் கல்வி முதன்மைப்படுத்தப்பட்டது. மிஷனரிகளின் பாடத்திட்டத்தில் தமிழ்ச் சூழலில் அதுவரை முதன்மையற்றிராத கணிதம், புவியியல், காலவாராய்ச்சி, வரலாறு, விஞ்ஞானம், இரசாயனம், ஆங்கில இலக்கியம், மேலைத்தேய அளவையியல், தத்துவம், வானசாஸ்திரம், பொது வரலாறு போன்றனவும் முதன்மைப் படுத்தப்பட்டன. (ஜெபநேசன், எஸ்., 2009, ப.66) அதேபோல மரபுவழி பள்ளிக்கூடங்களில் சதுரகராதி, நிகண்டு, நைடதம், வைத்தியம், சோதிடம் என்பவற்றோடு பல்வகை இலக்கண இலக்கியங்களும் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளன. (ஜெபநேசன், எஸ்., 2009, ப.19) வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் கல்வியியல் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

இந்தப் பின்னணியில் கல்வி கற்று மேற்கிளம்பிய சுதேச அறிஞர்கள் கிறிஸ்தவ மரபுக்கும் இக்கல்வி மரபுக்கும் எதிராக மேற்கிளம்பிய பாரம்பரிய அறிஞர்கள் எனும் இருமரபும் நவீன அறிவியற் தமிழுக்கு வளஞ் சேர்க்க முற்பட்டன. மிஷனரிகளிடம் இருந்து

கல்வியைக் கற்று மேம்பட்ட நிலையில் தம் சுதேசிய அறிவியலை தமிழின் வழி பாதுகாக்கவும் தம் சுதேச சமயத்தையும் ஏனையவற்றையும் மீட்டுருவாக்கம் செய்யவும் முற்பட்டவர்கள் என்றவகையில் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையும் ஆறுமுகநாவலரும் முன்னோடிகளாகத் திகழ்கின்றனர்.

19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழர் வரலாறு ஈழத்தவர்க்கு உரியது என்பார் வையாபுரிப்பிள்ளை. அத்துணை தூரம் அறிவியல் தமிழின் மேம்பாட்டுக்கும் சைவ, தமிழ் மரபின் மீட்டுருவாக்கத்துக்கும் பெரும்பங்காற்றியவர்கள் ஈழத் தமிழர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பாரம்பரியக் கல்வி, நவீன கல்வி என இருமரபும் தாய் வந்த ஈழத்துத் தமிழறிஞர் குழாம் ஈழத்திலும் தமிழகத்திலுமாக தமது பணியை விஸ்தரித்து நின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பாடநூல்கள் ஆக்கம்

1835 வரை சுதேசிகள் அச்சியந்திரங்களைப் பெறமுடியாத ஏடுகளை அச்சுவாகனம் ஏற்றமுடியாத சூழல் காணப்பட்டது. கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளே ஆங்கில, தமிழ் நூல்களை அச்சாக்கம் செய்து வெளியிட்டனர். அதேவேளை யாழ்ப்பாண இராச்சிய நூல் நிலையங்கள் அழிந்து நீண்ட காலத்தின்பின் சி.எம்.எஸ் மிஷனரி நல்லூரில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஒரு தமிழ்ச் சுவடிச்சாலையையும் நிறுவியமை குறிப்பிடத்தக்கது. பின்பு பல தமிழ்ச் சுவடிச்சாலை தோற்றம் பெற்றன. மிஷனரிகள் தமிழ் அறிவியற் தளத்தில் நீதி நூல்களுக்கே முதன்மை கொடுத்து அவற்றைப் பதிப்பித்தனர்.

மிஷனரிகளில் கல்வி கற்ற கிறிஸ்தவம் சார்ந்த தமிழர்களே முதலில் அறிவியற் பாட நூல்களை தமிழில் ஆக்கித் தந்தனர். அவர்களுள் ஆனோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை முதன்மையானவராவார். வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் வாரிசான இவர் உதயதாரகை பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். வானசாஸ்திரம், சாதாரண இதிகாசம் என்பன இவரின் அறிவியற் தமிழ் நூல்கள் எனலாம்.

ஜெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை நியாய இலக்கணத்தையும் வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை தர்க்க சூடாமணியையும் கரோல் விஸ்வநாதபிள்ளை வீசகணிதத்தையும் டாஷியல் சோமசேகரம்பிள்ளை பஞ்சாங்கத்தையும் எழுதினர்; மிஷனரி பதிப்பித்தது. அறிவியல் தமிழ், உரைநடை வழி வீறுநடை போட்டது.

அமெரிக்க மிஷனரிமார் ஆங்கில வைத்திய முறைகளை ஈழத்தில் பிரயோகிக்க முற்பட்டனர். இதில் முக்கிய பங்காற்றியவர் டாக்டர் சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன் ஆவார். மானிப்பாய் மருத்துவமனையில் பணியாற்றிய கிறீன் வேதியல், ஆங்கில மருத்துவம் என்பவற்றை ஈழத்துத் தமிழர்களுக்குப் போதித்தார். ஆங்கில மொழியில் அமைந்திருந்த பல மருத்துவ நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இதற்கு உதாரணங்களாக 'அங்காதிபாத சுகரணவாத உற்பாலன நூல், மருத்துவ வைத்தியம், இரண வைத்தியம், மனுஷ சுகரணம், மெமிஸ்தம் முதலானவற்றைக் கூறலாம். தவிர மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கு ஏற்ற கலைச் சொற்களை உருவாக்குவதற்கான சில நெறிமுறைகளையும் வகுத்தார். இரு கலைச் சொல்லகராதிகளையும் வெளியிட்டார். இம்முயற்சிகள் யாவற்றிலும் பங்களித்த அவரது மாணவர்கள் யாவருமே ஈழத்தமிழர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பதிப்பியல்

ஆரம்பத்தில் மிஷனரிகளின் மதப்பிரசாரத்தை முதன்மைப்படுத்திய சமய நூல்களே பதிப்பிக்கப்பட்டன. சுதேசிகளும் அச்சியந்திரம் - பதிப்பு என்பனவற்றில் ஈடுபடலாம் எனும் போது பலர் பதிப்புத்துறையில் ஈடுபட்டனர். ஏட்டுச் சுவடிகளை அச்ச வாகனம் ஏற்றல், உரைநடை நூல்களை ஆக்கிப் பதிப்பித்தல் உள்ளிட்ட பல்வேறு பதிப்பு நடவடிக்கைகள் நடைபெற்றன. தமிழை மொழியியல் என்ற அடிப்படையில் பாதுகாக்கவும் அவற்றின் வழி அதன் அறிவியலை வரலாற்று ரீதியாகப் புரிந்து கொள்ளவும் இது உதவியது. தமிழ்ப் பதிப்புலகின் தந்தையராக சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையும் ஆறுமுக

நாவலருமே திகழ்கின்றனர். பதிப்பியற் செயற்பாட்டின்வழி உருவான தமிழின் மீளெழுச்சியே தமிழின் நிலைபேற்றுக்கு முதன்மைக் காரணமாயிற்று.

நாவலரின் பதிப்புக்கள் செம்பதிப்புக்களாக இன்றுவரை கூறப்படுகின்றன. அவர் முன்னுரை எழுதுவதில்லை. பல பிரதிகளைப் பரிசோதித்து நுண்மான் நுழைபுலம் புகுந்து அதனை வெளிப்படுத்துபவர் அவர். சி.வை. தாவின் பதிப்புக்கள் ஆரம்பத்தில் சாதாரண பதிப்புக்களாக இருந்து பதிப்புரை கண்டு அதன் வழி தமிழை தொல்மொழியாக, தனிந்த வரலாறு உடைய மொழியாக அறிவியல் புலத்தின் வழி எடுத்துரைப்பதாகவும் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பாகவும் வளர்நிலையுற்றிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இந்த வரலாறுகளை அக்கால தமிழ்ப் புலமையாளர் பலர் உ.வெ.சாமிநாதையர் உட்பட இருட்டடிப்புச் செய்து வந்தமையையும் சமகாலத்தவர்களான பொ.வேல்சாமி, சரவணன், பாலசுப்பிரமணியன் உள்ளிட்ட பதிப்பு வரலாறு எழுதுகின்ற தமிழக நண்பர்கள் பலர் இவரின் பங்களிப்பை ஏற்று முதன்மைப்படுத்துவதையும் சிலர் இன்னும் உ.வே.சா புராணத்தில் இருந்து விடுபடவில்லை என்பதையும் (பரமசிவன், மா., 2017) நாம் அறிய முடிகிறது. சி.வை.தாவின் தொல்காப்பிய, கலித்தொகைப் பதிப்புக்களில் சில பிழைகள் உள. அவர் எப்போதும் தன் பதிப்பின் குறைகளைச் சுட்டுமாறு குறிப்பிடும் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பாளராகவே திகழ்ந்துள்ளார். அதேவேளை தமிழக ஆய்வாளர்கள் நாவலரின் பதிப்புக்களை சமயவியல் அடிப்படையிலேயே இன்றுவரை அணுகுவது வருத்தத்துக்குரியதாகும். இம்முன்னோடிகளோடு சங்கரபண்டிதர், சிவப்பிரகாசபண்டிதர், நல்லூர் சிற். கைலாசபிள்ளை, த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை, அ.குமாரசுவாமிப்புலவர், நல்லூர் க.சதாசிவம்பிள்ளை, சிந்தாமணி உபாத்தியாயர், வேலுப்பிள்ளை, அ.முத்துக்குமார் கவிராசர், சுவாமிநாத பண்டிதர் என இன்னும் பலரைக் குறிப்பிடலாம். தமிழகத்து ஆய்வாளர்களும் போற்றும் தொல்காப்பியப் பதிப்பைத் தந்தவர் வித்துவான் சி.கணேசையராவார்.

பத்திரிகைகள்

கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரத்துக்காக அவ்வவ் பிரதேச மொழியுடான கருத்துப் பரிமாற்றத்தை மையங்கொண்ட நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இதன்வழி அச்ச ஊடகப் பண்பாடு காலனித்துவ நாடுகளுக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. சுதேச மொழிவழியான துண்டுப் பிரசுரங்கள், நூலாக்கங்கள் மற்றும் பத்திரிகைகள் உருவாக்கம் பெற்றன.

தமிழின் முதற் பத்திரிகையாகத் தமிழகத்தில் வெளிவந்த Tamil Magazine ஐச் சொல்வதுண்டு. இதன் காலம் கி.பி 1831; ஈழத்தில் வெளிவந்த முதற் தமிழ்ப் பத்திரிகையாக உதயதாரகையைச் சொல்வர்; இதன் காலம் கி.பி 1841; ஆனால் இவை இரண்டுக்கும் முன் கி.பி 1802இல் வெளிவந்த 'சிலோன் கசட்' பத்திரிகையே உலகில் முதன்முதல் வெளிவந்த தமிழ்ப் பத்திரிகை ஆகும். இப்பத்திரிகை மூன்று மொழிகளிலும் வெளிவந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. உதயதாரகை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த முதல் தமிழ்ப் பத்திரிகையாக விளங்குகிறது. ஈழத்தில் தமிழ் மொழியில் வெளிவந்த முதல் தமிழ் முஸ்லீம் பத்திரிகையாக கி.பி 1882இல் வெளிவந்த 'முஸ்லீம் நேசன்' விளங்குகிறது.

நாவலர் (1877) காலத்திலேயே இலங்கை நேசன்வெளிவரத் தொடங்கியது. அக்காலத்தின்பின் வெளிவந்த இந்து சாதனமும் பாதுகாவலனும் நூற்றாண்டு கடந்தும் வெளிவந்தன. இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன் ஈழத்தில் 12 தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் 18 சிங்களப் பத்திரிகைகளும் வெளிவந்திருந்தன. ஆனால் இருபதாம் நூற்றாண்டில் இந்நிலை மாற்றமடைகிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்து பாலபோதினி, சைவபாய்ய சமபோதினி, ஞானப்பிரகாசம், ஞானசித்தி, லங்கா, கலியுகவரதன், சுதேச நாட்டியம், விவேகானந்தன், திராவிட கோகிலம், விஜயபானு, குருசந்திரோதயம், சைவ குக்குமார்த்த போதினி, ஆத்மபோதினி, சண்முகநாதன், பாலபாஸ்கரன் போன்ற பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. அதேவேளை 1915-30 இடைப்பட்ட

காலத்தில் பத்திரிகைகள் பல நின்றிவிட்டன. புதிய பத்திரிகைகளின் உருவாக்கமும் குறைவாக இருந்தன என திருமதி சோமேசுந்தரி கிருஷ்ணகுமார் கூறுகிறார். ஆனால் 1920 - 30க்குமிடையில் 22 பத்திரிகைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் அவற்றின் ஆயுட்காலம் குறைவாகவே இருந்தன என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இத்தொமாற்றங்களின் பின்னணியில் முதலாம் உலக மகாயுத்தம், ஈழத்தில் நடைபெற்ற சிங்கள முஸ்லீம் கலவரம் என்பன அமைந்திருக்கக்கூடும். வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை (1853) லிட்டரிமிநர் பத்திரிகை ஆரம்பிக்க அதற்கு வித்தியாதர்ப்பணம் எனும் தமிழ்ப் பெயரும் இடப்பட்டது.

இப்பத்திரிகைகளின் பெருக்கம் அறிவியற் பெருக்கத்துக்கு வழிவகுத்தது. நவீன கல்வியின் பெரும்பாலான அறிவியலை பரப்பவும் அதுசார்ந்த படைப்புக்களை உருவாக்கவும் இப்பத்திரிகைகள் இடமளித்தன.

அகராதியியல்

ஆங்கில அறிவின் வழி உருவான சமகால அகராதிமரபு 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே ஆரம்பமானது. அகராதியினை செம்மையாகவும், முன்னோடியாகவும் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தவர்கள் ஈழத்தமிழர்களே.

நாவலர் பதிப்பித்தவற்றுள் நிகண்டுகளும் உள்ளடங்குகின்றன. பிங்கல, திவாகர நிகண்டுகள் சுட்டத்தக்கவை. இந்நிகண்டுகளே தமிழர் மரபின் ஆரம்பகால அகராதிகள்.

தமிழ் நிகண்டுகளைக் கற்பதில் இடர்பாடுகளைச் சந்தித்த மிஷனரிகள் ஆங்கில முறைமை சார்ந்த அகராதியைத் தமிழில் ஆக்கமுயன்றனர். 1833இல் தமிழ் ஆங்கில அகராதி ஒன்றையும் ஆக்க ஜீ.ஜோசப் நைந், கபிரியேல் திரேசா, பீற்றர் பெச்வல் ஆகியோர் முயன்றனர். அது நைந் அவர்களின் மரணத்தால் தடைப்பட்டது. பின் வண.எஸ். ஸ்போல்டிங், பண்டிதர் சந்திரகேரத்தின் உதவியுடன் ஒரு

கையகராதியை வெளியிட்டார். இதுவே “யாழ்ப்பாண அகராதி என்றும் மானிப்பாய் அகராதி என்றும் சுட்டப்படுகிறது. மீளவும் ஆங்கில தமிழ் அகராதி முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதனை சாமுவேல் கச்சிங்ஸ் தொகுத்தளிக்க எம்.வின்சிங்லோவினால் (1842) வெளியிடப்பட்டது. 1852இல் அதனை ஸ்போல்டிங் புதுக்கியமைத்து வெளியிட்டார் என அறியமுடிகிறது. (கணபதிப்பிள்ளை, க., 2016, ப.101)

நைற்றின் முயற்சி வழி எழுந்த தமிழ் ஆங்கில அகராதி உருவாக்கத்தை யாழ்ப்பாணப் பண்டிதர்கள் மேற்கொண்டார்கள். தமிழக அறிஞர்கள் சிலரும் இதற்கு உதவினர். இவ்வகராதி ஆக்கத்தில் அறிவியற் புலம் சார்ந்து வானவியல், பூதவியல், விலங்கியல், சோதிடவியல், வேதியல் மற்றும் இலக்கியம், சமயம், தத்துவம் சார்ந்த சொற்களும் சேர்க்கப்பட்டன. தமிழ், சமஸ்கிருதச் சொல்வேறுபாட்டை உணர்த்தும் வகையில் சமஸ்கிருத சொற்களுக்கு உடுக்குறி இடப்பட்டது. இதுவே தமிழில் வந்த பேரகராதி.

தமிழகத்தில் இது பல பதிப்புக்களையும் மாற்றங்களையும் கண்டது; பிழைகளும் பல ஏற்பட்டன. இவற்றை மனங்கொண்டு நாகதிரைவேற்பிள்ளை அகராதி ஒன்றை ஆக்கியளித்துள்ளார். இவர் வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் கற்றதாக பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை சுட்டுகிறார். (கணபதிப்பிள்ளை, க., 2016, ப.103) அதற்கு ஆதாரமில்லை. இவரது அகராதி சமஸ்கிருதச் சொற்களை தற்பவமாகவும் கொண்டிருந்தது. அறிவியல் சார்ந்த அனைத்துச் சொற்களும் சமயம், இலக்கியம் சார்ந்த கொண்டமைந்ததோடு உதாரணங்கள் சில சொற்களின் பிறப்பு பற்றியும் கூறப்பட்டது என்கிறார் கணபதிப்பிள்ளை. இக்கதிரைவேற்பிள்ளை செமினரியிற் கற்ற வைமன், கு.கதிரைவேற்பிள்ளையே. (1904) மேலைப்புலோலி

நாகதிரைவேற்பிள்ளையின் தமிழ் மொழி அகராதியும் பிரசித்தமானது (1899). சுன்னாகம். அ. குமாரசாமிப் புலவர் தமிழ் இலக்கிய நூல்களின் வழி நின்று இலக்கியச் சொல்லகராதியையும் ஆமுத்துத்தம்பிப்பிள்ளை ஆங்கில, ஆங்கில, தமிழ் அகராதியையும் உருவாக்கினர். பருத்தித்துறை சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் மாணவர்க்கேற்ற “சொற்பொருள் விளக்கம்”

எனும் சிறு அகராதி ஒன்றை வெளியிட்டார். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தமிழுக்கான சொற்பிறப்பியல் ஒப்பியல் அகராதியை ஆக்கமுனைந்தார். அது வெளிவருவதற்குள் மரணமடைந்து விட்டார். ஆயினும் தமிழ்ச்சொல் பிறப்பாராய்ச்சி (1932) எனும் நூல் வெளிவந்தது. மேற்படி அகராதிகளின் வழியே இன்றைய அகராதிகள் வெளிவருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவை நிற்க, தமிழ்ச் சூழலில் பெரிதும் பேசப்படாத அகராதி ஒன்று உள்ளது. அது சமஸ்கிருத (கிரந்த) தமிழ் அகராதி; இது ஆங்கில அகராதி முறையியலில் வெளிவந்தது; அதன் தாதுமாலை; அதனை ஆக்கியளித்தவர் யாழ்ப்பாணம் நீர்வேலி சிவசங்கரபண்டிதராவார். இவரே தமிழில் முதன்முதல் படைப்பாளி ஒருவரின் நூல்கள் யாவற்றையும் ஒருங்கே தொகுத்து வெளியிட முற்பட்டவராவார். திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசரின் அனைத்து நூல்களையும் ஞானப்பிரகாசியம் எனும் பெயரில் வெளியிட விரும்பினார். அதற்குமுன் மரணமடைந்து விட்டார்.

வரலாற்றை எழுதுதல்

இக்காலத்தில் தமிழ்ச் சமூகத்தினது வரலாற்றை எழுதுதல், தமிழ் இலக்கியங்களின் வரலாற்றை எழுதுதல், புலவர் வரலாற்றை எழுதுதல் எனப் பன்முகத் தளங்களிலான செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தைப் பதிப்பித்த முதல்வர் என்ற சிறப்பை கலித்தொகைப் பதிப்பினூடாகப் பெறும் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை தனது பதிப்பு நூல்களில் தமிழின் தொன்மையையும் பதிவிடுகிறார். வீரசோழியப் பதிப்புரையில் “தமிழ்ப் பாஷையின் கால வருத்தமானம்” எனும் பகுதியில் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பினை எட்டுப் பிரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார். இது பிற்காலத்தவரால் நிராகரிக்கப்பட்டன. ஆயினும் இதுவே தமிழ் வரலாற்றையும் எழுதுதலின் முதன் முயற்சி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இலக்கண விளக்கப் பதிப்புரையை மறுத்தும்

சபாபதிநாவலர் போன்றோர் எழுதினர். சபாபதி நாவலரின் திராவிடப்பிரகாசிகை எனும் தமிழர் வரலாற்று நூல் இவ்வழிவந்ததுவே.

இந்திய வரலாறு எழுதப்பட்ட காலத்தும் தமிழகத்தின் வரலாறு சரிவர எழுதப்படவில்லை. இச்சூழ்நிலையில் பண்டைத் தமிழகத்தின் வரலாறு இருண்ட நிலையில் இருந்த காலத்தில் வி.கனகசபைப்பிள்ளை “மத்ராஸ் ரிவியூ (Madras Review) எனும் சஞ்சிகைகளை 1895ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்பு “ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர்” எனும் தொடரை எழுதினார். கல்வெட்டுக்களையும் சாசனங்களையும் கற்று “இந்தியன் அர்க்குவாரி” எனும் சஞ்சிகையில் (1892) குலோத்துங்க சோழர் கல்வெட்டு பற்றி எழுதினார். அதேபோல செந்தமிழில் (1902-1903) சோழச்சக்கரவர்த்திகள் எனும் தலைப்பில் கலிங்கத்துப் பரணி தரும் இராசபாரம்பரிய கல்வெட்டு, செப்பேடுகளின் வழி ஆராய்ந்து எழுதினார். இவை அறிவியற் தமிழின்வழி எழுதும் முன் முயற்சிகளாக அமைந்தன. (பூலோகசிங்கம், பொ., 2002, பக்.148-165) இவர் தமிழர் வரலாற்றை - கரிகாலன் காலத்தை கி.பி 35இல் இருந்து ஆரம்பிக்கிறார். நூலின் “வெளிநாட்டுவாணிபம், தமிழகத்தின் புவியமைப்பு, சமூக வாழ்க்கை, தமிழர் இனங்களும் அவற்றின் கிளைகளும் முதலான அதிகாரத் தலைப்புக்கள் அறிவியல் அடிப்படையில் எழுந்த முதல் தமிழ் வரலாற்று நூல் இது என்பதை தெளிவுறுத்துகிறது. “தமிழர் பண்டைநாகரிகச் சிறப்பை தமிழ் ஆராய்ச்சியின்றி தமிழன்னைக்கு ஊன்றுகோல் போல் கைகொடுத்துதவியவர் இவர்” என வையாபுரிப்பிள்ளை பாராட்டுகிறார். (வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ்., 1968, ப.281)

ஈழத்துச் சைவமன் காசிச்செட்டியினுடைய “தமிழ் புளுகக்” தமிழ்ப்புலவர்களின் சரிதங்களை ஒரே நூலில் கூறும் முதல் நூலாகும். இவர் அறிவியற் தமிழின் வளர்ச்சிக்கு இத்துறையில் உழைத்த முன்னோடிகளில் ஒருவர் என்றே கூறலாம். வரலாறு, சமூகவியல், மொழியியல் துறைகள் சார்ந்து இவர் எழுதிய கற்பிட்டியில் கண்டெடுத்த நாணயங்கள், செப்பேட்டு மொழிபெயர்ப்பு, பிரமணன் கண்டல் கல்வெட்டு,

பண்டைக்காலம் தொட்டு ஒல்லாந்தர் காலம் வரையுமுள்ள யாழ்ப்பாண நாட்டின் வரலாறு போன்றன இதற்குத் தக்க சான்றுகளாகின்றன. இவற்றின் வழி வரலாற்று அறிவியல் தமிழுக்கு முன்னின்று உழைத்தவராகின்றார். மேலும் இவருடைய சிலோன் கெஸ்ட்டியர் நூல் இலங்கையின் மாகாணங்கள், மாவட்டங்கள், நகரங்கள், கிராமங்கள், துறைமுகங்கள், ஆறுகள், வாவிகள் பற்றிய நிலவியல் பாரம்பரிய நடைமுறைகள், பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாட்டியல், விவசாயம், உற்பத்தி, வாணிபம், வருமானம், குடிசன விபரம், வழி பொருளியல், சாதிகள், சமயங்கள், வரலாறுகள் வழி எழுதப்பட்டதாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த வகையில் இலங்கைத் தமிழர் சார்ந்த மானிடவியல், சமூகவியல், புவியியல் சார்ந்த முன்னோடி ஆய்வாக இது அமைந்துள்ளது. சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் என்பவையும் இவற்றின் பாற்பட்டவையே.

இவற்றை ஒத்த அறிவியற் தமிழுக்கான பிறிதொரு முயற்சி பேர்சிவல் பாதிரியாரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. தமிழரின் பழமொழிகள் 1870ஐத் தொகுத்தும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தும் வெளியிட்டார். 1843இல் திருட்டாந்த சங்கிரகம் எனும் பெயரில் இது யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்டது. (விருபாகுமரேசன், சிவஞானசீலன்,அ., 2018,ப.xi) இது “வடஇலங்கைத் தமிழர்களின் சமூக, மானிடவியல், மொழியியல், பண்பாட்டியல் சார்ந்த நாடியோட்டத்தைக் காட்டுவதாயும் ஆய்வியற் புலத்துக்கான மூலநூலாகவும் திகழ்கிறது”.

தமிழிலக்கிய சரித வரலாற்றை எழுதியோரில் ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை முதன்மை பெறுகிறார். இவருடைய பாவலர் சரித்திர தீபகம் 410 புலமையாளர்களின் சரிதத்தைக் கூறுகிறது. ஆயினும் தாம் கூறாது விட்டோர் பட்டியல் நீண்டது என்பதை அவரே ஒத்துக் கொண்டுள்ளார். (பூலோகசிங்கம், பொ., 2002, ப.81) அதேவேளை தமிழ்ப் புலமைத்துவ வரலாற்றுக்கு இந்நூலின் பங்கு அளப்பரியது என்பதையும் நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும். இதில் 82 பேர் ஈழத்தவர்கள் மிகுதி 328

பேர் தமிழகத்தவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழர்களிடம் இலக்கிய வரலாறு என்னவென்று அறியப்படாத காலத்தில் இந்நூலை சதாசிவம்பிள்ளை ஆக்கியளித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும் என்பார் கைலாசபதி.

இவை தவிர தமிழ்ப் புலவர்களின் சரிதத்தை 20ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத் தமிழர் பலர் தொகுத்தளித்தனர். ஆ.முத்துத்தம்பிப் பிள்ளையின் ஈழமண்டலம் புலவர் சரித்திரம் (1922) வித்துவான் சி.கணேசம்யரின் ஈழநாட்டுப் புலவர் சரித்திரம் (1939), பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவத்தின் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் (1966) என்பன சுட்டியுரைக்கத்தக்கன.

மொழி நடையியல்

தமிழில் செய்யுள் நடையியலே பயன்பாட்டில் இருந்து வந்தது. உரைநடை என்பது உரையெழுதும் மரபின் வழியேயே பேணப்பட்டது. நவீன கல்வியின் எழுச்சியின் வழி வசனநடையியல் தமிழில் முதன்மை பெற்றது. இதன்வழி, புனைவு, கட்டுரை, வசன கவிதை என்பன முதன்மை பெற்றன. வசன நடை கைவந்த வல்லாளர் என்பதற்கேற்ப இலக்கிய, இலக்கண, சமய, வசன நடை நூல்களையும் அறிவியற் தமிழில் இலங்கைப் பூமி சாஸ்திரத்தையும் ஆறுமுகநாவலர் நல்குகிறார். தமிழக இலக்கியங்கள் பலவற்றை வசன இலக்கியங்கள் ஆக்கிய முன்னோடி நாவலரே. இவர் வழி விசுவநாதபிள்ளை, சி.வை.தா, நா.கத்திரைவேற்பிள்ளை, சதாசிவம்பிள்ளை போன்றோரின் உரைநடையாலும் வலுவும் வளமும் உடையன.

மொழி பெயர்ப்பியல்

இரகுவம்சம், மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து ஈழத்தின் மொழிபெயர்ப்பியல் வரலாறு ஆரம்பிக்கிறது. கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் பைபிள், ஆங்கில இலக்கியம், அறிவியல் நூல்கள் என்பவற்றை தமிழுக்கு மொழி

பெயர்த்தனர். நாவலரின் பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு பிரசித்தமானது. அதேவேளை மிஷனரிகள் தமிழ் நீதிநூல்கள் பலவற்றை ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்த்தனர். எச்.ஆர். ஹெய்சிங்டன் சிவஞானபோதம், சிவப்பிரகாசம், தத்துவக்கட்டளை முதலான தத்துவநூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார்.

பிறிற்றோ, கு.முத்துக்குமாரசுவாமி, ஹெலக் விஸ்வநாதபிள்ளை, தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை, வேலுப்பிள்ளை போன்றோர் ஆங்கில - தமிழ் மொழி பெயர்ப்புக்களில் ஈடுபட்டனர். சங்கரபண்டிதர், குமாரசாமிப்புலவர், நாகநாதபண்டிதர், வ.கணபதிப்பிள்ளை, சோ.நடராஜன் போன்றோர் சமஸ்கிருத - தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்களில் ஈடுபட்டனர்.

ஜே.வி.செல்லையா தமிழின் பத்துப்பாட்டை ஆங்கிலத்துக்குக் கொண்டு சென்றார். ஐசாக் தம்பையா தாயுமானவர் பாடல்களை ஆங்கிலக் கவிதைகளாக்கினார். இராமநாதன் பகவத்கீதையை மொழிபெயர்த்தார். சுவாமி விபுலானந்தரின் கவிதை மொழிபெயர்ப்புக்கள் மிகமுக்கியமானவை.

அறிவியல் தமிழ் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்பைத் தமிழகத்துக்கும் தந்தவர்கள் ஈழத்தவர்களே. “தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுத் தமிழ் நாடெங்குமுள்ள கெவரன்மென்ட் பாடசாலைகளெங்கும் வழங்கும் தமிழ்ப் புத்தகங்களுக்கு ஆசிரியராகிய ஸ்ரீவிசுவநாதபிள்ளையவர்களும் யாழ்ப்பாணத்தவரன்றோ” என நாவலர் குறிப்பிடுவது இதனை ஆதாரப்படுத்துகிறது. (ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு, 1954, ப.130)

கலைக் களஞ்சியம்

தமிழில் எழுந்த முதலாவது கலைக் களஞ்சியமாக அபிதானகோசம் அமைகிறது. இதனை யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாய் ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை பதினாறாண்டுகள் உழைத்துத் தொகுத்து 1902இல் 400 பக்கங்களில் வெளியிட்டார். இதனைக் குறிப்பிடும் தமிழக அறிஞர் ஆ.இரா.வேங்கடசலபதி, “தமிழில் கலைக் களஞ்சியம்

உருவாக்கும் முதல் முயற்சி 1890இல் தொடங்கியது என்றும் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆ.சிங்காரவேலு முதலியாரே அதைத் தொடங்கியவரென்றும் கூறுகிறார். (வேங்கடாசலபதி, ஆ.இரா., 2018, பக்.17,18) முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை 1902இல் தன் அபிதான கோசத்தை வெளியிடுகிறார். பதினாறு ஆண்டுகள் அதற்கு உழைத்தாரெனின் அவரின் உழைப்பு 1886இல் ஆரம்பமாகியிருக்கவேண்டும். சிங்காரவேலு முதலியாரின் முயற்சி 1890இல் எனில் அது எவ்வாறு முதல் பெருமுயற்சியாகும். இது கணிதப்பிழையா? அல்லது துவேசமா? இவ்வாறான வரலாறுகள் சிவஞானமுனிவர், வீரசாமி முதலியார், சிதம்பரத்தீட்சிதர் தொட்டு இன்றைய புலமையாளர் வேங்கடாசலபதி, ஜெயமோகன் வரை தொடர்வது கசப்பானதும் வேதனைக்குரியதுமாகும். புலமை எங்கிருப்பினும் அதனை மதிப்பதே உண்மையான புலமையாளரின் பண்பாகும்.

கலையியல் - கோட்பாட்டாக்கம்

இந்திய கலையியல், அழகியல் என்பவற்றை விஞ்ஞான பூர்வமான அணுகுமுறையூடாக ஆராய்ந்து கீழைத்தேய - இந்திய கலைக்கோட்பாட்டை உருவாக்கிய பெருமை கலாயோகி ஆனந்த குமாரசாமிக்கு உரியதாகும். ஆங்கிலத்திலேயே அவரின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருந்தாலும் உலக அரங்கில் இந்திய - தமிழ் கலைவரலாற்றைக் கூறும் அறிவியல் நூல்களாக அவை அமைந்துள்ளன.

சமகாலப் போக்குகள்

தமிழின் மெய்யியலாக வர்ணிக்கப்படும் சிவஞானபோதமும் அதன் மாபாடிய உரையும் பலராலும் பதிப்பிக்கப்பட்டு வந்திருப்பினும் அதனை முழுமையாக முதன்முதல் பதிப்பித்தவர் யாழ்ப்பாணத்தவரும் சிதம்பரத்தில் துறவியாகி வாழ்ந்தவருமான இலக்கண சுவாமிகளையே

சாரும். சிவஞானமுனிவரின் காழ்ப்புணர்வினால் சிவசமவாதம் என்று நிராகரணம் செய்யப்பட்ட திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசரின் சிவஞானசித்தியாருக்கான உரை சித்தியார் அறுவருரை நூலைத் தவிர தனித்து தமிழகத்தவர்களால் பதிப்பு செய்யப்படாமை குறிப்பிடத்தக்கது. இணுவில் நடராஜ ஐயர் (1897), வண்ணை சண்முக ஐயர் (1899) ஆகியோரே பதிப்பித்தனர். பின் 127 வருடங்களின் பின் 2016இல் சைவ வித்தியா விருத்திச்சங்கத்தினூடாக தி.செல்வமனோகரனால் மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்டது. இவ்வாறான மீள்பதிப்பு முயற்சிகளில் சமகாலத்தில் இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், வடக்கு, கிழக்கு மாகாண சபைகளின் பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள், தனிநபர்கள் முழு வீச்சுடன் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

இலங்கை மொழிபெயர்ப்பு திணைக்களம் மற்றும் தனிநபர்களின் வழி பாடநூல்கள், அவற்றுக்கான கருவி நூல்கள் மொழி பெயர்க்கப்படுகின்றன. அவை அறிவியல் தமிழின் செழுமைக்கு அணிகோலாகின்றன. அதிலும் சுயபாஷாக்கல்வி இலங்கையின் கல்விக் கொள்கையில் இடம்பெற்றபின் புதிய கலைச்சொல்லாக்க முயற்சிகள், மொழிபெயர்ப்புக்கள் என்பன அறிவியற் தமிழை பிறிதொரு தளத்துக்கு இட்டுச் சென்றன.

இதன்வழி புதிய கலைச் சொல்லகராதிகள், குறித்த அறிவியற் புலத்துக்கான (விஞ்ஞான அகராதி வரலாற்று அகராதி, தொல்லியல் அகராதி) அகராதிகள் பல தோற்றம் பெற்றன. டாக்டர் வா.செ.குழந்தை வேல்சாமி அவர்கள் “பள்ளியிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை தாய்மொழியைப் பயிலும் மொழியாக்கியது இலங்கையரசு. தமிழ் மொழியைப் பயிலும் மொழிக்கொள்கையின் அடிப்படையில் 1955இல் தன்மொழி அலுவலகத்தை நிறுவியது. ஆதன் முயற்சியால் 50க்கு மேற்பட்ட கலைச்சொல் பட்டியல்கள் வெளிவந்தன. பலகலைச் சொல் தொகுப்புக்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அறிவுத் துறைகளில் கணிசமான அளவில் நூல்களை இலங்கை வெளியிட்டுள்ளது” எனப் பாராட்டி உரைத்துள்ளார். (குழந்தைவேல்சாமி, வா.செ., 2001, ப.84) இப்பணிகளை

செவ்வையாகச் செய்து உலகுக்களித்தவர்கள் ஈழத்தவர்கள் என்பது வெள்ளிடையாகிறது. மேலும், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் நாகமணி செல்வராசாவின் A Dictionary on Enviroment, (1992) கணனி விஞ்ஞான ஆங்கில, தமிழ் அகராதி (1995) என்பவற்றை வெளியிட்டுள்ளது. இவை தவிர சீதாராமசாஸ்திரிகள் சமஸ்கிருத தமிழ் அகராதி ச.பத்மநாபனால் (2018) வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான முயற்சிகள் தொடர்ந்தும் இடம்பெற்று வருகின்றன.

ஈழத்தவரான விருபா குமரேசன் என்பவர் “விருபா வளர் தமிழ் - நிகண்டு” எனும் இணையச்செயலியின் துணையுடன் வல்வை.ச.வயித்திலிங்கம் பிள்ளையால் 1876இல் இயற்றி வெளியிடப்பட்ட சிந்தாமணி நிகண்டினை மின் அகராதியாக்கியுள்ளார். இதற்காக அவருக்கு 2014 ஆண்டு தமிழக முதலமைச்சர் கணினித் தமிழ் விருது கிடைக்கப்பெற்றது. இப்பணியைத் தொடர்ந்தும் செய்து வரும் அவர் பழைய தமிழ் நூல்களையும் ஆய்விதழ்களையும் எண்ணிம ஆவணங்களாக மாற்றி வருகிறார். (www.virubw.com)

ஈழத்து “அச்சிடுவோர், வெளியீட்டாளர் கட்டளைச்சட்டம்” 1985இல் இயற்றப்பட்டது. இதன்படி இங்கு அச்சிடப்படும் ஒவ்வொரு நூலும் (5 பிரதிகள்) தேசிய ஆவணக் காப்பகத்துக்குப் பதிவுக்காக அனுப்பி வைக்க வேண்டும். இவை தேசிய அரும்பொருட்சாலை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், தேசிய நூலகம் ஆகியவற்றுக்கு வைப்புக்காக அனுப்பி வைக்கப்படும். நாட்டில் இடம் பெற்ற அசம்பாவிதங்கள் மற்றும் பல காரணங்களின் வழி தமிழ்நூல்கள் ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை.

இக்குறையை நீக்கும் செயற்பாடுகள் தற்போது ஈழத்தவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவை நூலக முறையியலில் ஈழத்தவரின் முன்மாதிரி முயற்சிகளாக உள்ளன.

1. நூல் தேட்டம்
2. நூலகம் பவுண்டேசனின் பணிகள்

தற்போது இங்கிலாந்தில் வசித்து வருகின்ற முன்பு யாழ்ப்பாணத்தில் நூலகராக இருந்த என்.செல்வராஜா ஈழத்து நூல் விபரப்பட்டியலை நூலின் உள்ளடக்க சாராம்சத்துடன் நூல் தேட்டம் எனும் பெயரில் வெளியிட்டு வருகின்றார். இதுவரை “15” தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளதாகவும் ஏறத்தாழ ஐம்பதுனாயிரம் புத்தகங்களை ஆவணப்படுத்தியுள்ளதாகவும் அறியமுடிகிறது. அதேபோல நூலக நிறுவனம் கணினிவழி ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களை எண்ணிம ஆவணங்களாக (ஏறத்தாழ 76,000) மாற்றிவருகிறது. இவை நூல்கள், சஞ்சிகைகள், ஆண்டு மலர்கள், கல்வெட்டுக்கள், பாடநூல்கள் எனப் பல்வகைமையாகப் பிரிக்கப்பட்டு நூலகத்துக்குரிய பண்புகளுடன் வாசகன் இலகுவாக வாசிக்கத்தக்கவாறு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவை தவிர அழைப்பிதழ்கள், வாழ்த்து மடல்களையும் ஆவணப்படுத்துகிறது. ஈழத்து நிகழ்வுகளை புகைப்படங்களாக்கியுடும் ஒலிப்பதிவு செய்தும் ஆவணப்படுத்துகிறது. பழைய ஏடுகள் எண்ணிம ஆவணங்களாகப் பேணப்படுகின்றன. வாய்மொழிப் பதிவுகளினூடாக ஈழத்து வழக்காறுகளையும் ஆவணப்படுத்துகின்றது.

பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகத்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறே பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் எழுதப்பட்ட முதல் இலக்கிய வரலாற்று நூலாகும். உலகத் தமிழ் ஆய்வியற் புலத்துள் இலக்கிய வரலாறு பற்றிய புதிய வாசிப்பை நிகழ்த்திய பெருமை கா.சிவத்தம்பிக்கே உண்டு. இவ்வாறே ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு மரபு வழிப் புலமையாளரான F.X.C.நடராஜா, கனக.செந்திநாதன், கலாநிதி க.செ.நடராசா ஆகியோராலும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் பேராசிரியர்களான சி.சிவலிங்கராசா, துரைமனோகரன், கா.சிவத்தம்பி ஆகியோராலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. புலவர்கள் பற்றிய வரலாறுகளை க.கைலாசபதி, ஆ.வேலுப்பிள்ளை க.செ.நடராசா, பொ.பூலோகசிங்கம் உள்ளிட்ட பலர் ஆக்கித்தந்துள்ளனர்.

தமிழில் மருத்துவம், பொறியியல், இராசாயனம், பௌதிகம், தொழில்நுட்பம் உள்ளிட்ட அறிவியல் நூல்கள் பல சமகாலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. மருத்துவப் பேராசிரியர் அ.சின்னத்தம்பி

தமிழ்ப்பாடசாலைகளை அமைத்ததோடு தமிழில் பல மருத்துவ நூல்களையும் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதற்கு அயனாந்த தேச நோய்கள் (1949), மகப்பேற்று மருத்துவம் (1969), பிரயோக உடற்தொழிலியல் (மொ.பெ.1971), நலம் பேணல் விஞ்ஞானம் (1972), அறுவை வைத்தியம் நலம் பேணல் (1980) போன்றவை சிறந்த உதாரணங்களாகின்றன. டாக்டர் நந்தி - சிவஞானசுந்தரத்தின் மருத்துவக் கட்டுரைகள் ஈழத்துச் சூழலில் பிரசித்தமானவை.

அறிவியல் துறை சார்ந்த புதிய தமிழ் கலைச் சொல்லாக்கங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன; கலைச்சொல்லகராதிகள் வெளிவருகின்றன. சமூக விஞ்ஞானத் துறை சார்ந்து கா.சிவத்தம்பி, சபா.ஜெயராசா ஆகியோரின் புதிய தமிழ்க் கலை சொல்லாக்கத்துக்கான பங்களிப்பு முக்கியமானது. ஆனால் பொதுத்தன்மையான கலைச் சொற்களை உருவாக்குதல் பயன் தரும் விடயமாகும் என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

அறிவியற் தமிழுக்கு புதுமெய்யியலான “மெய்யுள்” எனும் தத்துவத்தைத் தந்தவர் ஆன்மீகவாதியும், சமூகப்புரட்சியாளருமான பங்குடுதீவைச் சேர்ந்த மு.தளையசிங்கம் ஆவார். இவரின் இத்தத்துவத்தைத் தமிழகப் படைப்பாளிகளான சுந்தரராமசாமி, ஜெயமோகன் போன்றோர் விதந்துரைப்பர்.

ஒவ்வொரு துறை சார்ந்தும் அளவிலா நூல்கள் தமிழில் வெளிவருவதுபோல அறிவுக்களஞ்சியம், ஊற்று, நங்கூரம் போன்ற பல அறிவியல் சஞ்சிகைகளும் புலத்தில் வெளிவந்துள்ளன. ஆரோக்கியமான முயற்சிகள் அவை.

யுத்தச்சூழலால் தாய் நிலத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து சர்வதேசமும் வியாபித்திருக்கும் ஈழத்து புலம் பெயர் தமிழர்களின் அறிவியற் தமிழ் முயற்சிகள் விதந்துரைக்கத்தக்கவை. கணினித் தமிழின் அபரிபிதமான வளர்ச்சிக்கு அவர்களின் பங்கு அளப்பரியது. தாம் வாழும் நாடுகளில் பாடசாலைகள் அமைத்தும் அறிவியற் தமிழ் ஊட்டியும் உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழிருக்கைகளை ஏற்படுத்தியும் அறிவியற் சஞ்சிகைகள், நூல்கள் என்பவற்றை தாம்

வாழும் தேசத்து மொழிகளில் இருந்து தமிழுக்கும் தமிழிலிருந்து அவ்வவ்மொழிக்கும் கொண்டு செல்லும் அவர்களின் புலமைத்துவச் செயற்பாடும் பணிகளும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முடிவுரை

ஈழத்துத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் புலமைசார் அறிவியல் பேரிடத்தைப் பெற்றே வந்துள்ளது. காலனித்துவ காலத்தில் ஏற்பட்ட பல்லினக்கலாசாரம், நவீனகல்வி, உலகதரிசனம் என்பன தமிழ்ப்புலமைத்துவ சூழலில் நவீன அறிவியற் தமிழுக்கான தேவையை ஏற்படுத்தின. மிஷனரிகளின் பங்களிப்புடன் உருவான நவீன அறிவியற்தமிழ் சுதேசிகளால் விரைவில் பெரிதும் வளர்முகம் கண்டது. “அறிவியல் தமிழ் ஆக்கத்தில் இந்தியத் தமிழிலும் ஒருசில கூறுபாடுகளில் சிறந்த செயலினர் இலங்கைத் தமிழர்” எனும் டாக்டர் வா.செ. குழந்தைவேல்சாமியின் கூற்று ஈழத்தமிழர் பற்றிய சிறந்த மதிப்பீடாகும். இதற்கு மாறாக இந்தியத் தமிழர் சிலர் வரலாற்று இருட்டடிப்புக்களைச் செய்வதுமுண்டு; செய்து வருவதுமுண்டு; பேதவுணர்வுகள் சிலவற்றல் ஈழத் தமிழருள்ளும் இச்செயல் நிலை உண்டு. இவர்களுக்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொடுத்த நாவலர்கள் எழுந்துவர வேண்டும். இந்தியாவைத் தாய் நாடென்றும் ஈழத்தைச் சேய் நாடென்றும் கருதியே ஈழத்தமிழர் வாளா தொழிந்தனர்; தம் வரலாற்றைப் பேணாது விட்டனர்; ஆதலால் சொந்தத் தேசத்தில் ஏதிலிகள் ஆயினர். இத்தவறை அடுத்த தலைமுறைக்கும் கடத்தாது அறிவியற் புலத்தின் வழி வரலாற்றைச் சீர்செய்வோம்; இருண்மைகளைப் போக்குவோம்.

சமூக விஞ்ஞான விமர்சனத்தினூடாக உலக அரங்குக்கு தமிழை இட்டுச் சென்ற பெருமை ஈழத்துப் பேராசிரியர்கள் கைலாசபதிக்கும் சிவத்தம்பிக்குமே உண்டு என்பார் பேராசிரியர் அரசு. அதுபோல விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப பயன்பாட்டை உலக அளவில் பெரிதும் எடுத்துச் சென்றவர்கள் ஈழத்துப் புலம்பெயர் தமிழர்கள். தொடர்ந்தும் ஈழம் தன்னாலான பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்கிறது.

அதேவேளை உலக அளவில் தமிழ்க் கலைச் சொல்லாக்கம், மொழிபெயர்ப்பு முறையியல் தளங்களில் பொதுமை காணுதலும் அவசியமாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. இராசேந்திரன்.ம., 2009, கிருட்டிணமூர்த்தி.சா, சுந்தரம்.இராம.,
2. கணபதிப்பிள்ளை, க., 2016,
3. குழந்தைவேல்சாமி,வா., 2001,
4. கைலாசபதி, க., 1986,
5. சரவணன்.ப.(ப-ர்), 2017,
6. சிவத்தம்பி கார்த்திகேசு, 1995, இலங்கை.
7. சிவலிங்கராஜா.எஸ்., 2009,
8. செல்வமனோகரன், தி., (ப-ர்), 2016,
9. சைமன் காசிச்செட்டி, 2017, திருவேணி சங்கமம்.சா (தமிழ் மொ.பெ)
10. ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள்., 2008, நிறுவனம்,
11. ஞானப்பிரகாசர். சுவாமி., 2016,
12. ருபவதனன் மார்க்கண்டன்., 2015, குமரன்
13. பூலோகசிங்கம், பொ., 2002,
14. பூலோகசிங்கம்.பொ., 2017,
15. மாதையன்.பெ., 2015,
16. வெங்கடசலாபதி.ஆ.இரா., 2018,

அறிவியலும் தமிழும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மறுதோன்றி அச்சகம், தஞ்சாவூர்.

ஈழத்து வாழ்வும் வளமும், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு. 20,
அறிவியல் தமிழ், பாரதி பதிப்பகம், தமிழ் நாடு.
ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள், மக்கள் வெளியீடு, சென்னை.
தாமோதரம் (சி.வை.தா.பதிப்புரைகள்), காலச்சுவடு பப்ளிக்கேஷன்ஸ், இந்தியா.
யாழ்ப்பாணத்தின் புலமைத்துவ மரபு ஓர் இலக்கிய வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம், டெக்னோ பிரின்ட்,

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறி, குமரன் புத்தக இல்லம், இலங்கை.

சிவசங்கர பண்டிதம், சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம், இலங்கை.

“தமிழ் புளுடாக்”.

“தமிழ் நூல் விபரப்பட்டியல், இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், இலங்கை.

தமிழ்ச் சொற் பிறப்பாய்ச்சி, உலகத்தமிழாராய்ச்சி இந்தியா.

தமிழ் அமைப்புற்று வரலாறு, குமரன் புத்தக இல்லம், இலங்கை.

ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் தமிழ்ப் பணிகள்,

புத்தக இல்லம், இலங்கை.

தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள்,

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, இலங்கை.

தமிழ் ஆய்வுச் சிந்தனைகள், குமரன் புத்தக இல்லம், இலங்கை.

சொல்லோர் உழவன் அகராதியியல் கட்டுரைகள், அடையாளம், இந்தியா.

தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியத்தின் கதை, காலச்சுவடு பப்ளிக்கேஷன்ஸ், நாகர்கோவில், தமிழ்நாடு.

17. வேலுப்பிள்ளை, ஆ., 2010,
18. ஜெயராசா.சபா., 2017,
19. ஜெபநேசன், எஸ்., 2009,
20. ஜெபநேசன்.எஸ்., 2007,
குமரன்

சமுத்து அறிஞர் ஆளுமைகள், குமரன் புத்தக இல்லம்,
கொழும்பு.
கலை இலக்கியக் களஞ்சியம், சேமமடு பதிப்பகம்,
இலங்கை.
இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க
மிஷன், குமரன் புத்தக இல்லம், இலங்கை.
தமிழின் நவீனமயமாக்கமும் அமெரிக்க மிஷனும்,
புத்தக இல்லம், இலங்கை.

